

Szeretet

„Valami új jött létre.”

2017

JÚNIUS

6. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXVIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: Paniti Márta

Új egész

„A rész szerint való eltöröltetik” (1Kor 13).

KÍVÁNUNK ÁLDOTT
PÜNKÖSDI ÜNNEPET!

TARTALOM

- Pünkösöd: Egy új egész
- Hírek: MABAVIT 4., Gary Chapman Magyarországon
- Üzenet: Felbecsülhetetlen érték
- Tudósítások: Bemerítés Kolozsváron, márciusi női alkalmak, Kórustalálkozó Zilahon

„Az egység felé haladunk, ha utunk az alázatosság, indulatunk a szelídség és türelem. A másikban testvéremet látom, akivel egybeilleszkedve és összefogva, együtt növekedünk fel szeretetben. Ha ez nem így van, ne hibáztass más, hanem alázkodj meg, keresd testvéreidet, békülj meg, kezdjete Isten akarata szerint újat!”

Pál apostol kijelenti, hogy míg a szeretet örökké megmarad, addig „a rész szerint való” eltöröltetik: „Legyenek bár jövőmondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret, eltöröltetik, mert rész szerint van bennünk az ismeret, rész szerint a prófétálás, De mikor eljön a teljes(ség), a rész szerint való eltöröltetik.” (1Kor 13:8-10) De mire vonatkozik ez a „teljes”, vagy „tökéletes” dolog?

Az Újszövetség nem említi, hogy a csoda-ajándékok megszűnnek, de azt sem, hogy megmaradnak. Azt azonban tudjuk, hogy például az apostolság ajándéka, mint kanonikus kijelentés, megszűnt. Ez annak ellenére szűnt meg, hogy erről sem történt korábban világos említés.

Sokan úgy magyarázzák Pál apostol kijelentését, hogy „a töredékes”, a „rész szerint való” (prófétálás, nyelvek, ismeret) megszűnik, amikor a „teljes” (Jézus visszatérése, mikor meglátjuk Őt szemtől-szembe) eljön. De a „teljes” kifejezés inkább itt a kánon lezárására, a gyülekezet meg-alapítása utáni korra vonatkozik.

Azok is elismerik az apostoli tisztség megszűnését, akik elutasítják a gyülekezet korszakának felosztását apostoli korra és apostolság utáni korra. Természetesen, itt az olyan apostolokra gondolunk, akik a feltámadás tanúi voltak, miként a tizenkettő, vagy Pál (ApCsel 1:21-22). Más-féle apostolságról elmondhatjuk, hogy ma is létezik: „Minden baptista gyülekezetnek Krisztustól kapott apostoli küldetése van, hogy olyan

(folytatás a 3. oldalon)

Friss információk a MABAVIT 4-ről

A regisztráció során, amelyet a www.mabavit.hu honlapon lehet megtenni „A” és „B” kategóriájú szállások közül lehet választani, illetve lehetőség lesz regisztráció+étkezés (szállás nélkül), valamint csak regisztráció igénylésére (szállás és étkezés nélkül).

Étkezés. Az étkezés kétszeri reggelit (szombat, vasárnap), kétszeri ebédet (szombat és vasárnap) és kétszeri vacsorát (péntek és szombat) tartalmaz.

Érkezés és bejelentkezés. Az érkezéskor a Debreceni Főnix csarnok főbejárata előtti részen a regisztrációs pultnál kell bejelentkezni, itt vehetők át a részvétellel és a szállással kapcsolatos anyagok, étkezési jegyek, programfüzet és be-lépő.

Részvételi díjak: 18 évnél idősebb „A” kategóriás szállás (2 éjszaka+étkezés+ifa) **19.900 Ft**; 18 évnél fiatalabb „A” kategóriás szállás (2 éjszaka+étkezés+ifa) **16.100 Ft**; 18 évnél idősebb „B” kategóriás szállás (2 éjszaka+étkezés+ifa) **14.900 Ft**; 18 évnél fiatalabb „B” kategóriás szállás (2 éjszaka+étkezés+ifa) **14.100 Ft**. A szálláscsomag megbontására nincs lehetőség. **Regisztráció szállás nélkül:** két éves kor felett, életkortól függetlenül (regisztráció+étkezés) **7900 Ft**. **Csak regisztráció (szállás és étkezés nélkül):** két éves kor felett, életkortól függetlenül (szállás és étkezés nélkül) **3000 Ft**.

Egy elkülönített forintos bankszámlát nyitott a Magyar Baptista Egyház, erre várják a regisztrációs díjak befizetését.

A bank neve: KDB Bank Európa Zrt. (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 42–46.)

Számlaszám: 13520405-7777777-7777777

IBAN-szám: HU811352040577777777777777

SWIFT-kód: KODBUHUB

Egy másik fizetési opció a külföldön élőknek a **PayPal**. Ehhez az MBE nyitott egy e-mail címet, ami számlaszámként működik (fizetes@baptist.hu). Lehetőség van a valutánem kiválasztására. A PayPal használati költsége a küldő oldalán jelenik meg, ez 3,4% + 90Ft. Ez alacsonyabb mint egy hagyományos banki átutalás esetén. **A regisztráció részletei a www.mabavit.hu-n olvashatók!**

A részletes programtervezet későbbiekben kerül fel a www.mabavit.hu honlapra. Az erdélyi baptista gyülekezetek is kivehetik a részüket az ottani istentiszteleti szolgálatokból a **közös énekar és fúvós zenekar** szolgálata által. Ennek szervezői részünkről Székely András testvér Nagyváradról, és Dimény Sándor testvér, Krasznáról. Kérjük a kórustagokat, hogy időben jelezzék a helyi karvezetőknek részvételi szándékukat, mert a kórus létszáma korlátozott. Lesznek majd regionális próbák, amikről időben értesülhetnek. A kapcsolattartó **Székely András:** szekely.andras@yahoo.com. A fúvószenekarok tagjai és karmesterei közül, akik részt tudnak venni a MABAVIT találkozón, és készek az összevont zenekarban szolgálni **Dimény Sándor** testvérral vegyék fel minél előbb a kapcsolatot: dimeny.sandor@yahoo.com, Tel.: 0731-140942.

János Csaba, kommunikációs alelnök

Felbecsülhetetlen érték nemzedékről nemzedékre

Nemrég olvastam egy tanmesét egy indián asszonyról, aki a hegyekben való barangolása közben egy különleges drágakőre bukkant. Táskájába tette, így folytatta útját. Néhány nap múlva találkozott egy vándorral, aki éhesen zárandokolt a hegyekben. Az idős asszony megosztotta vele az ennivalóját, a vándor pedig falatozás közben észrevette csomagjában a drágakövet és miután hosszan elbeszélgettek, arra kérte az asszonyt, adja neki. A bölcs asszony szó nélkül odaadta, így a vándor nagy örömmel továbbállt. Boldog volt, hogy egy olyan kincs birtokába jutott, amelynek hála sosem lesz része nélkülözésben. Ám ahogy vándorolt, egyre gyakrabban gondolt az asszonyra, néhány nap múlva pedig visszament hozzá azzal a céllal, hogy visszaadja neki a követ. Az asszony nagy csodálkozására ezt válaszolta: „Tisztában vagyok vele, mekkora kincs van a birtokomban, most mégis arra kérlek, hogy azt a **valamit** add nekem magadból, amely képessé tett téged arra, **hogy lemondj a drágakőről és nekem ajándékozd!**”

De mi is az a **valami**, amivel ez az asszony rendelkezett, **valami**, ami értékesebb, mint a drágakő? Miközben ezen gondolkodom, az önzetlenség, nagylelkűség, segítőkészség, bölcsesség, tisztánlátás szavak jutnak eszembe, egyszerűen: Jézus. Ő az, aki lemondott a dicsőségről, a saját életéről azért, hogy a legdrágább kincset, az örök életet nekem ajándékozhassa. Benne mindezek a jellemvonások összpontosulnak, s ha Ő bennem él, akkor lehet az én életem is értékesebb, mint a drágakő.

Miért van szükség arra, hogy tisztában legyünk a valódi értékekkel? Mert értékvesztett társadalmunkban a média, internet, gyermekeink által követett „sztárok” hamis értékrendszert állítanak fel, ahol nem a tehet-

(folytatás a 4. oldalon)

(folytatás a címloldalról)

közösség legyen a világban, amely bizonyosságot tesz az evangéliumról, és megosztja keresztyén hitét, reményét és szeretetét minden emberrel.” (A Baptista Alapszabályzat preambuluma)

A személyes megtapasztalásra való hivatkozás a prófétálás, a nyelvek és az ismeret esetében nem lehet döntő jelentőségű, mert fennáll annak a veszélye, hogy a tapasztalat félrevezet. Csodatévő erők működtek Mózes és Józsué idejében, Illés és Elizeus korában, valamint Krisztus és az apostolok idejében. Még ha megállapíthatjuk is, hogy Isten tett csodákat máskor is (Sámuel, Dávid, Ézsaiás és Dániel korában), ezekben az esetekben nincs említés arról, hogy az említett bibliai szereplőknek a csodatétel *ajándéka* adatott volna. A korábban említett három időszakban viszont adatott a csodatétel ajándéka, azzal a *céllal*, hogy Isten ez által igazolja őket, mint az Ő megbízottjait (2Móz 4:5). Másrészt, a jelek és csodák származhatnak a gonosztól is (2Thessz 2:9-10; Mt 24:24).

Az apostolság ajándéka (1Kor 12:28, Ef 4:11) megszűnt. Habár egy *másodrangú apostolság*, amelyhez Andronikusz, Júnia, Epafroditusz, Titusz, a 2Kor 8:23-ban említett testvér, és talán Timótheus is tartoztak, – nem szűnt meg, hanem folytatódik. Apollós is ide sorolható az 1Kor 4:9 szerint. De ezek nem tartoznak azok közé az „*apostolok és próféták*” közé, akik a gyülekezet alapkövei lettek (Ef 2:20-22). Miután a próféták és apostolok véghezvitték a gyülekezet megalapítását, ajándékuk velük együtt megszűnt. Az utánuk következő „apostolok” (= küldöttek), valamint a mai „apostolok” nem ugyanolyan tekintéllyel bírnak, mint azok az apostolok, akik a gyülekezet alapját képezték.

A prófétákról is elmondhatjuk ugyanezt. Mióta a Szentírás a kezünkben van, azóta csak azzal összhangban lévő, *másodrangú prófétaság* és vezettetés létezik. Akik mégis hisznek a próféták és az apostolok folytonosságában, azokról általában kiderül, hogy ők is ilyen *másodrangú* apostolságban és *másodrangú* prófétaságban hisznek.

Ha a Szentlélek működése azonos lenne az újszövetségi kezdeti időszakban történetekkel, akkor az ajándékok is azonosak lennének, azonos próféták, azonos apostolok, és azonos nyelveken szólás. Pünkösdkor a mintegy százhusz főnyi sokaság létező és érthető nyelveken szólalt meg, nem extatikus, érthetetlen „nyelven”, ami manapság hallható. Egy esetleges korinthusi, különböző, *másodrangú nyelveken-szólás* nem egyeztethető össze az Apostolok Cselekedeteivel. Lukács bizonyára tudott arról, hogy mi folyik Korinthusban, mert 6-7 évvel később írta az Apostolok Cselekedeteit. Mégis, úgy határozza meg a nyelveken szólást, hogy „*halljuk őket, kiki közülünk a saját nyelvén, amelyben születünk*” (ApCsel 2:8). Mivel első hallásra nemigen különböztethető meg, Pál apostol egyszerűen azt a parancsot adta, hogy ha van magyarázó, akkor rendben van, de ha nincs magyarázó (= fordító), akkor a nyelveken szóló hallgasson a gyülekezetben (1Kor 14:28). Ez a módszer bizonyára ki-

szűrte az érthetetlen beszédet az igazi nyelveken szólás közül.

Természetesen, Istennek ma is hatalma van arra, hogy látást adjon egy vaknak, hallást a süketnek, járásképeséget a sántának. És néha meg is teszi. Nem is ez a kérdés, hanem az, hogy osztogat-e embereknek olyan képességet, ajándékot, *karizmát*, hogy meggyógyítsanak ilyeneket? Egy esetleges pozitív válaszhoz hiányoznak az ellenőrizhető bizonyítékok.

Talán azt kellene észrevenni, hogy az apostoli kor után változás történt, és úgy a kijelentés-ajándékok, mint a csoda-ajándékok, „eltöröltettek” illetve „megszűntek”. Erről az apostoli atyák közül többen – Aranyaszájú Szent János és Ágoston is – tanúskodnak. Az Újszövetség előtt szükség volt a prófétai kijelentésre, a közvetlenül Istentől kapott üzenetre, de az első század vége fele, ahogy az Újszövetség megszűletett, a direkt kinyilatkoztatásnak egyre kisebb jelentősége lett. Eljött a „teljes” kijelentés, a „teljes” Szentírás, a töredékes pedig eltöröltetett. A rész szerint való egyre növekedett a teljességig, miként Pál apostol is növekedett a gyermekkortól a felnőtt korig, és elhagyta a gyermekhez illő dolgokat. A töredékes csak egy homályos látást nyújtott, amit végül felváltott a teljes, „színről-színre” való látás. Ilyen „színről-színre” való módon szólt az Isten Mózeshez is (1Móz 12:8). Ilyen a szabadság tökéletes törvényébe való tekintés is (Jak 1:25). „*Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem az Istenből való lelket; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.*” (1Kor 2:12)

Borzási István
Kraszna

Bemerítés a kolozsvári Kőszikla Gyülekezetben.

Ahogy egy kisgyerek első lépéseit, szavait nagy rácsodálkozással és végtelen örömmel fogadják a szülők, hasonlóan sok első dolgot élhattunk át mi is az elmúlt időben a gyülekezetünkben. Ilyen volt az első bemerítési ünnep is, április 9-én, Virágvasárnap. Öröm volt a szívekben, a gyülekezetben, a mennyben. Négy fiatal vallotta boldogan az alkalom jelszavát: „Újjá lettem”! A fehér ruhákon kívül a szavaik is erről tettek bizonyosságot.

Lázár Ernő elmondta: gyerekkorában azt hallotta, hogy nem fontos a vallás, nem igaz, amit a templomban mondanak, így számára is hiteltelen lett a Szentírás. Azt viszont nem tudta elfogadni, hogy a halállal vége mindennek, egyre több kérdése volt, amik nem hagyták nyugodni. Amikor 2011-ben Kolozsvárra költözött Gyergyószentmiklósról, a FÉK (Fiatalok az Élet Küszöbén) mozgalommal került kapcsolatba, ahol válaszokra lelt, s elfogadta az Úr Jézust megváltójának. Azóta nyert igazi értelmet az élete, s ez adja a mindennapok biztonságát.

Hátul: Szilágyi Szabolcs, Szűcs Attila, Lázár Ernő, Bálint Dávid. Elöl: Szász Tünde, Faragó Henrietta és Szilágyi Emőke. Fotó: Gál Csongor.

Faragó Henrietta bizonyosságot tett arról, hogy a legnagyobb mélységek is a javát szolgálták, mert akkor érezte meg leginkább az Úr közelségét. 16 évesen ismerte meg az Urat, majd tanulmányai miatt Kolozsvárra költözött Nagyváradról. Az új kihívások új nehézségeket is hoztak az életébe, nagyon mély pontra került. Innen emelte ki az Úr, s erősítette meg. Megértette, hogy az élete ajándék, amit egy életen át bontogathat. Az ő őszinte öröme és ragaszkodása mindannyiunkat lelkesít.

Szász Tünde tizenévesen, egy nyári keresztyén táborban találkozott hívő fiatalokkal. Akkor még nem értette, mitől olyan mások, mi az az öröm, amit sugároznak, de nagyon kíváncsi lett. Majd ő is vágyta, hogy személyes kapcsolata legyen az Úrral, amikor megértette, hogy ez a másságuk kulcsa. Felismerte, hogy Isten nélkül elveszett, és semmi más nem töltheti be az életét, csakis Ő.

Szilágyi Emő bizonyosságot tett arról, hogyan lett személyes igazsággá az életében az, amit addig, hívő család gyerekeként mindig is hallott, tudott, de sokáig csak

nagy általánosságként tekintett erre. Az Úr folyamatos hívására adott válaszként, egy folyamat végén megtapasztalta a felszabadítás élményét, s átadta életét az Úrnak.

A bemerítési ünnepen Nagy Kasza Dániel kárpátaljai lelkipásztor hirdette az igét a Jn 3:1-6 alapján. Nikodémus történetén keresztül megérthettük az újjászületés lényegét. Azt, hogy minden emberi próbálkozás, erőlködés kevés, nem üdvözít. Istent az gyönyörködteti, ha látja az ő fiát bennünk dolgozni, és nem azzal nyerjük el Isten tetszését, hogy mi mire vagyunk képesek. A bemerítést Budai Lajos nagyváradi lelkipásztor, a Kőszikla Gyülekezet ügyvezető lelkipásztora végezte. A gyülekezet részéről Berszán Lília köszöntötte az új tagokat: „Áldottak vagytok, akik jöttök az Úr nevében”. A négy bemerítéssel egy új tag is aláírta az elköteleződési nyilatkozatot, így öt taggal bővült a gyülekezet. Velük együtt emlékeztünk az Úr Jézus áldozatáról az úrvacsorában. Öröm volt a gyülekezetben, öröm volt a mennyben, öröm van a szívünkben. [Gere Leona]

Felbecsülhetetlen érték... (folytatás a 2. oldalról)

ség, a kitartó munka, szerénység, hűség, elkötelezettség van példaként állítva eléjük, hanem a hirtelen jött siker, pénz, csillogás, külsőségek, hírnév. Az elmúlt női körön azt a feladatot kaptuk, hogy írjuk le egy papírlapra életünk öt legfontosabb értékét, gondolkodjunk rajta, hiszen Isten gyermekeként időről időre meg kell vizsgálnunk magunkat, nem-e befolyásol bennünket is a világi gondolkodás. Jézus azt mondta, hogy „ahol az értékeid vannak, oda húz a szíved” (Mt 6:21). Ki felé, mi felé húz a szívem?

Érték-e még számunkra Isten szava? Értékesek-e még mindazok az alapelvek, amelyeket Isten a Bibliában lefektetett, vagy már elavultnak érezzük őket? Elmeséljük-e gyermekeinknek mindazokat a csodálatos tetteket, amelyeket Isten véghezvitt a múltban népe életében, s amit a mi életünkben tesz naponként? A mi -szülők és vasárnapi iskolai tanítók- felelősségünk az, hogy gyermekeink meghallják és életünkben meglássák mindazokat a csodálatos dolgokat, amelyeket véghezvitt és véghezvisz az Isten.

Ez nem csak felelősségünk, kiváltságunk is! Isten megígérte, hogy „hűséges marad nemzedékről nemzedékre” (Zsolt 119:90). Az Ő ígérete, hűséges szeretete felbecsülhetetlen érték! Legyünk mi is hűek Hozzá és a ránk bízott drága kincset őrizzük meg (2Tim 1:14), és adjuk tovább a következő nemzedéknek! Ehhez kívánok felülről való bölcsességet minden szülő- és tanítótársamnak!

Boros Emília, a VISz elnöke

Új webes felületet indított a Vasárnapi Iskolai Szövetség

Január közepe óta az elektronikus térbe is kiköltözött az Erdélyi Vasárnapi Iskolai Szövetség azáltal, hogy elindította „**Gyermekeket Jézushoz**” nevű **blogját** a **kids2jesus.wordpress.com** címen. Hogy egy ilyen lépés mennyire természetes, azt senkinek nem kell bizonygatni: többek között a vasárnapi iskolai vezetők generációváltása is indokolta a fiatalok, és fiatal tanítók által előszeretettel használt interneten való megjelenést. Sokszor elhangzott az utóbbi időben – VISz-vezetők szájából is – a megállapítás, hogy a most felnövő generációnak milyen fontos a virtuális tér, és miután nagyon nehéz onnan őket kihozni, utánuk mehetünk oda. De a középkorú olvasók is előszeretettel használják manapság az internetet. Ugyanakkor a kommunikációt is megkönnyíti egy ilyen lépés. Miközben ugyanis nagyon könnyű Facebook-profil indítani, az ott automatikusan beépülő, ránk erőltetett reklámokkal és bonyolult struktúrával terhelt közösségi portál nem mérhető egy saját blog vagy weboldal letisztultságához, szerkesztői autonómiájához. S bár egy Wordpress-oldal designjának egyéniesítése is kíván némi szakértelmet, a tartalom teljesen személyre szabható, kihagyhatóak a nem kívánt tartalmak.

A kids2jesus.wordpress.com jól strukturált, azonban néhány átfedést is tartalmazó menüt vonultat fel: *bemutatkozás, vezetés, szolgálat, inspiráció, heti útravaló, imálap*. A „Vezetés” ill. „Szolgálat” menüpont alatt az egyébként a teljes blog-folyamban is megjelenő írásokat emelik ki témaszerűen. Az „Inspiráció” menüpont alatt, a „Kreatív sarok” almenüben Szabó Rebeka javasol gyakorlati, kreatív ötleteket a gyermekmunkához. A „Vezetés” menüpont írógárdája már színesebb, itt a gyermek- és ifjúsági munkában tapasztalt vezetők publikálnak, akár csak a korábban már említett „Szolgálat” menü alatt. Ezek között olvasható többek között Budai Evódia „A jó csapatról” c. írása, de Balla Annamária pszichológus, Boros Emília VISz-elnök, vagy a főszerkesztő, Máté Imola is komolyan hozzájárul a lelki, szellemi tartalom kialakításához. A „Heti útravaló” rovatot első látásra Szűcs Zsolt misszionárius vezeti, de valószínűleg mások is besegítenek az elmélkedő-motiváló jellegű laprész kialakításába. Az „Inspiráció” rovat olyan gyakorlati, kipróbált ötleteket jár körül, amelyek kézzelfogható módon segítik a gyermekekkel-tinikkel foglalkozó tanítókat, hitoktatókat, szü-

lőket. Találunk itt téma- és játékjavaslatot, meséket, továbbá olyan kézműves tevékenységeket, amelyek egy-egy ünnepkör vagy téma kapcsán rögzítik a bibliai tanítást, kapcsolódnak ahhoz vagy élményt nyújtanak. Lisztes Piroska zenei szakemberként és gyermekmunkásként vall tapasztalatairól, és ad hasznos tanácsokat, ötleteket a gyermekmunkához. A „Heti útravaló” rovatot Józsa Anikó szerkeszti, de többen is írnak a rovatba. A fent említett szerzőkön kívül még sok más szerző értékes írásait olvashatja a kedves olvasó. Az oldal szerkesztőgárdája: Máté Imola (főszerkesztő), Józsa Anikó (a Heti útravaló rovat szerkesztője), Lisztes Tibor (adminisztrátor, grafikus).

Tartalmas, lelki gondolatok, jól ápoltság, meggyerő design-munka emeli az új oldal színvonalát. Isten adjon még sok hasonló kezdeményezést! **[Gönczi Géza]**

„MERT NEM SZÉGYELLEM az evangéliumot, hiszen Isten ereje az minden hívő üdvösségére” (Róm 1:16). Egy olyan filmet szeretnék bemutatni és ajánlani, ami hiánypótló a maga nemében. A *Nem szégyellem* című film igaz történet alapján készült,

és az 1999-es amerikai, columbine-i középiskolai lövöldözést megelőző eseményeket rögzíti filmszaggára. A történet a Harmat Kiadó gondozásában már korábban megjelent *Rachel könnyei* című könyv filmadaptációja. A főszereplő, Rachel Joy Scott istenkeresését, és az iskola elesettjeinek a felkarolását láthatjuk naplójának fényében. A számtalan érdekes fordulattal, logikai felépítéssel megalkotott film nem hagyja a nézőt unatkozni a képernyők előtt. A lövöldözés kitervezői számára azok a diákok képezték az elsődleges célpontot, akik nem a nagy átlaghoz hasonlóan éltek, hanem egy teljesen egyedi életutat jártak be, amilyen például a Rachel-é, aki a nehézségek között is hűen megállt a korábbi elhatározása mellett, mely szerint valódi és bensőséges kapcsolatra törekszik Istennel. Erről a kedves, segítőkész lányról szól ez a kicsivel több mint 100 perces film, mely egyelőre csak felirattal érhető el a következő oldalon: <http://www.nicelife.hu/galeria/film/iamnotashamed.php>.

Tóth Christian

Képek egy vitrinben

– Megemlékezés Bokor Barnabás lelkipásztorról

2017. március 16-án a Nagyvárad Belvárosi Gyülekezet Bokor Barnabás néhai lelkipásztorra emlékezett. Az alkalom *előzménye*, hogy amikor 2016 őszén Megyesi József lelkipásztor az Úrhoz költözött, majd a temetését követő csütörtöki esti istentiszteleten hosszú szolgálatára emlékezett a gyülekezet, felmerült, hogy hasznos lenne a gyülekezet másik korábbi lelkipásztora, Bokor Barnabás szolgálatáról is egy hasonló megemlékezést tartani.

A megemlékező istentisztelet keretében zenei szolgálatok, kortársak személyes megemlékezései, történelmi visszatekintés hangzottak el. Az ünnepelőbe öltözött vegyes kórus, és vezetője, a néhai lelkipásztor nevét viselő fia, figyeltek arra, hogy az elhangzó repertoárban megjelenjenek a volt lelkipásztor kedvenc énekei. Így volt ez a közösen énekelt énekekkel is.

Giorgiov Adrián, kezdőimája után az egybegyűlteket köszöntötte: „Bokor testvér halálának 50. évfordulója alkalmából tartjuk ezt a megemlékezést, és késztesen minket hálára, amit az Úr végzett azokban az években. Voltak testvérek, akik a maguk idejében végeztek, amit rájuk bízott az Úr. Most rajtunk a sor.”

Sápi János gyülekezeti előljáró részleteket olvasott fel a Bokor testvér emlékére kiadott könyvből, szolgatársak, gyülekezeti tagok emlékeit idézve, majd frissen megírt emlékeknek is hangot adott. Újabb énekkari szolgálatok következtek, ezek között Törös Víg János mondta el Dénes Ferenc versét, majd Kiss Lehel történész-lelkipásztor idézte fel tényyszerű, de meleg hangnemben a néhai lelkipásztorról szóló feljegyzéseket. „A teológián azt tanították nekünk, hogy «lehet, elfelejtik, mit prédikáltál, de azt nem felejtik el, hogy szeretted az embereket.» Ezt az igazságot tapasztalom lépten-nyomon, amikor Bokor Barnabás neve felmerül bárhol Erdély-szerte. Első találkozásom ezzel a névvel gyermekkoromban történt, Ippon, nagyszüleimnél, ahol a vitrinben volt egy kép, és kérdeztem, hogy «mama, ki ez?» Sok helyen láttam még ezt a fotót a vitrinben. És rájöttem, valami oka csak van, hogy annyi év után is ott van az a kép, ráadásul nemcsak Váradon, hanem szilágysági vagy székelyföldi otthonokban is. Nyomokat hagyott, és nem a saját, sáros cipőjének nyomait, hanem a Krisztus lábnyomait a szívekben.”

A továbbiakban Bokor Barnabás karmester, a megboldogult egyedüli gyermeke idézte fel személyes em-

lékeit édesapjáról. Kevés lenne ez a hasáb arra, hogy felidézzük a sok-sok emléket, ami elhangzott. Fia mégis kiemelte zenei tehetségét, valamint azt, hogy ennek kapcsán indult kapcsolata feleségével, aki szintén képzett zenész volt Székelyhídon.

Néhány újabb énekkari szolgálat után Bodor Sándor lelkipásztor, Bokor Barnabás egykori teológiai diákja hirdetett igét a Zsid 11:1-6 alapján. Az alkalom hosszúságos emlékező beszélgetéssel, és szeretetvendégséggel ért véget. **[G. G.]**

Pillanatképek Bokor Barnabás életéből (családi archívum)

Bokor Barnabás avatásakor Bukarestben, 1937-ben

Tanárként, a teológiai hallgatókkal. Hátsó sor: ismeretlen, Deák Ferenc, Balázs József, István Ernő. Középső sor: Both József, Megyesi József, Bokor Barnabás, ismeretlen, Kónya Sándor. Elöl: Nagy Mihály, Budai Lajos

Vasárnapi kiránduláson a gyülekezettel a Félix-i erdőben

Bokor Barnabás feleségével, és fiával, ifj. Barnabással, jelenlegi nagváradi karnaggyal

Kornya titkának nyomában (II.)

(Folytatás az előző számból)

Jubileumi Kornya-év nyitó volt Nagyszalontán

(...) (Papp János előadása) Úgy, ahogy Pál is írja: «Mint ha közöttetek írták volna le a Krisztust.» Helyünkön vagyunk-e, igehirdetők? Számtalan tere van az evangélium hirdetésének, újakat is tanulgatunk. Nem nyithatjuk meg ezt a Kornya-évet, hogy ne nézzünk ezzel szembe. De **nélkülözhetetlen a kirendelés**, a kiküldetés is az igehirdetésre. «Hogyan hallják meg igehirdető nélkül, de hogyan hallják meg, ha nem küldettek el?» Fontos, hogy Isten küldjön, és fontos, hogy a közösség, ahol szolgálunk, felismerje az Istentől származó elhívást, és kell, hogy a világ, amely körbevesz bennünket, is meglássa hiteles életünket. Megvan a rendje a kiküldetésnek, bár néha belebonyolódunk a szabályainkba, elküldünk valakit, majd visszahívjuk, máskor nem küldünk el valakit, aztán rájövünk, hogy el kellett volna. Legyünk bátrak odaállni a mai kornyak mellé. Van egy harmadik **nélkülözhetetlen: az éhség, és a szomjúság** az ige után. Itt érünk el egy olyan pontra, ami egy negyedik nélkülözhetetlenségről szól, mert hogy mi nem tudjuk szomjassá tenni az embereket. Ezt csak Isten tudja megtenni, tudjuk, hogy ő a válasz.»

Délutáni közösség

A délelőtti együttlét végén a szervezők minden résztvevőt ebéddel vártak a város egyik rendezvénytermében. Kitűnő lehetőség volt ez az ismerkedésre a gyülekezeti tagokkal, a régi ismerősök közti testvéri beszélgetésekre. A finom falatok után délután fél négykor kicsit szűkebb, de annál családiasabb légkörben folytatódott a jubileum-nyitó alkalom az imaház-nál.

Kornya Mihály a gyakorlatias vezető

Mezei Ödön az RMBGySz vezetőit és a történelmi bizottság tagjait köszöntötte, majd a Szalontáról és Kolozsvárról New Yorkba származott Dénes Endrének és

családjának mondott köszönetet az alkalom anyagi támogatásáért. Délután is a szalárdi férfikar tette harmonikusabbá az együttlétet. **Kiss Zoltán** diószegi lelkipásztor a Zsid 2:1-4 alapján buzdított imára. „Amikor a 90-es években lelkipásztor lettem, akkor kezdődtek a 100 éves jubileumok a gyülekezetekben. Áldott emlékü Kiss László testvér irodájában láttam a képeket a gyülekezetek indulásáról, s arra gondoltam, hogy nem vagyok méltó ilyen elődökhöz. Imádkozzunk, hogy figyelni tudjunk a hallott ígére.”

A délutáni előadások sorát **Kiss Lehel** nyitotta meg, amikor Kornya Mihály hozzáállásáról értekezett a gyülekezeti élet gyakorlati aspektusaihoz. Elmondta, mennyire komolyan vette – Oncken nyomában járva – Kornya testvér **az új tagok felvételét**, hosszú, és szigorú tagfelvételeket tartva. Fontos feltételnek tartotta tagfelvétel előtt **a gyülekezetbe járást**, mintegy a katekézist helyettesítendő, de **szigorú volt az alkoholhasználat kérdésében** is. Statisztikák bizonyítják, hogy az általa vezetett gyülekezetekben sokkal fontosabbnak tartották **a gyermekek, fiatalok bibliai nevelését**, mint az ének-zene szolgálatot. A Kornya által pásztorolt gyülekezetekben kisebb létszámú énekkarokat, és népesebb ifjúsági csoportokat jegyeztek fel, mint máshol. Kiss Lehel fontosnak tartotta megemlíteni azt is, hogy Kornya testvér **nem tartotta magát lelkipásztornak**, és a jegyzőkönyvek tanúsága szerint **nagyon ritkán szólalt fel** a gyülekezeti órákon, sok vita kérdésben a háttérben maradt. Figyelemre méltó volt a **hozzáállása az adakozáshoz** is: az általa pásztorolt diószegi gyülekezet éves adakozása – szintén egy jegyzőkönyv szerint – többszöröse volt más, nagyobb taglétszámú gyülekezetekének. Ugyanakkor egyetlen olyan bizottságnak sem volt tagja, amelyik pénzzel foglalkozott, ezeket kerülte. Kornya testvér odafigyelt a **szociális munkára** is, fontosnak tartotta, hogy a gyülekezetek odafigyeljenek a szegényeikre, a rászorulókra. Margittán alakult aggmenház, és bár a neve nincs ott a felszólalók, és az ügyintézők közt, nehéz lenne elképzelni, hogy nélküle ez megvalósulhatott volna.

Borzási Pál Kornya Mihály teológiájáról, bizonyágtevési módszereiről, **missziós stratégiájáról** osztotta meg jegyzeteit. Ami észrevehető Borzási testvér szerint, hogy tanítását és bizonyágtételét tekintve, Kornya mindig egy adott élethelyzetből indult ki, és onnan közelítette meg Isten Igéjét, nem pedig fordítva, az Igéből kiindulva. Az előadó konkrét élettörténeteket is hozott ennek ecsetelésére a misszionárius életéből.

„Nyáron, búzaaszatolás közben történt, hogy kiment a

(folytatás a 10. oldalon)

Az éneklés öröme és kihívásai

Második kórustalálkozóját is megtartotta a zilahi missziókerület 2017. április 8-án

A rendkívüli ünnepi alkalmat Szűcs Sándor, a Szatmárnémeti Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztorának imája nyitotta meg, aki az egész nap programját is vezette, majd közös imára Pardi Félix, a helyi gyülekezet lelkipásztora buzdította az énekkarokat a 117. Zsoltár alapján: „Dicsérjétek az Urat mind, ti pogányok; magasztalják őt mind a népek! Mert nagy az ő kegyelmessége mi hozzánk, és az Úrnak igazsága megmarad örökké. Dicsérjétek az Urat!” Az imaáhitatkor a tizenegy énekar 2-2 képviselője kérte Istenünk áldását a napra: „Légy Te a központban, légy ma köztünk!”, hangzott többször is ez a kérés az imákban. Ezt követően az énekkarok egyéni szolgálatai következtek, a délelőtti sort a zilahi gyülekezet énekkara kezdte meg és a kolozsváriak zárták. Az énekkarok szolgálatai között Fazakas Miklós, zilahi alpolgármester, a házigazda gyülekezet énekkarának tagja, és az énekkarokat elkísérő lelkipásztorok köszöntötték az egybegyűlteket. A jelenlévő kórusok öszszeszevont kórusai közösen is megszólaltattak közismert énekkari számokat és közös énekeket.

A következő gyülekezetek énekkarai voltak jelen: Zilah, Szatmárnémeti, Nagybánya, Kraszna, Szilágyperecsen, Kémer, Szilágynagyfalu, Szilágybagos, Szilágysámson, Sarmaság és Kolozsvár.

Az ebéd után folytatódott az énekkarok egyéni szolgálatai trombita-, fuvola-, zongora-, hegedű- és orgonaszóval kísérve.

Az énekkarok szolgálatai után Borzási István, krasznai lelkipásztor tartott rendkívül érdekfeszítő és tanulságos előadást „A gyülekezeti éneklés kihívásai” címmel. Különösen a gyülekezet ének-zenei technikai (énekszövegek, zenei stílusok az istentiszteleteken,

„egyházi-világi dallamok” stb.) jellegű kihívásaira hívta fel az énekesek és zenészek figyelmét, a Biblia tanításával és szakmai tényekkel is alátámasztva.

Az alkalom zárásaként a *Feltámadt hős* című karéneket énekelte el a több mint 400 fős összevont énekkar Bokor Barnabás nagyváradi karnagy vezetésével.

Az énekkari találkozó visszanezhető az interneten, a zilahi magyar baptista gyülekezet Youtube-csatornáján, ahol az élő közvetítést is több mint kétszázan követték élőben világszerte.

„Nevetve néz a holnap elé”

– Péld 31:25

Hogy válhat ez az ige valósággá a nők életében? Erre kerestük a választ egy rendhagyó alkalommal 2017. április 4-én Magyarremetén, ahol nagyon szép számban gyűltek össze a nők, kapcsolatot építeni egymással és az Úrral, tanulva az időbeosztásról. A közös dicsőítés után Máté Csilla buzdított minket imára; kértük Istent, hogy legyen személyes üzenete mindenkire. Meghallgatott imádság volt, hiszem, hogy senki nem ment el úgy, hogy legalább egy mondat ne maradt volna meg a szívében. Budai Evódia segített bennünket abban, hogy még gyakorlatiasabban meglássuk azokat a lépéseket, amelyek által javíthatunk az időbeosztásunkon. Az előadás első részében az élet hét nagy területét vizsgáltuk meg, amelyek igénybe veszik az időnket: hit, test, család, kapcsolatok, anyagiak, munka, kikapcsolódás. Majd arról beszélgettünk, mennyire fontos felállítani a sortrendet a fontos és a sürgős teendők között, hiszen a legtöbb esetben ez felcserélődik, ezért érezzük azt, hogy semmire nincs igazán időnk. Ugyanakkor gyakorlati tanácsként azt is láthattuk, hogy a tudatos tervezés, listavezetés a teendőkről sokat segíthet abban, hogy helyesen lássuk a fontossági sortrendet, és elérjük az adott nap célkitűzéseit. Ebben a folyamatban viszont rendszerint akadályokkal szembesülünk, amelyeknek nagy része viszont csak képzelt, nem is

Fotó: Felföldi Mónika

valódi korlát. Például: Negatív gondolkodás („Úgyse sikerül!”), passzivitás, az ismeretlentől, a kudarcától való félelem, anyagi korlátozások. Ezek leküzdésére öt lépést je-gyezhattunk fel: „Ismerd fel az akadályt! Légy őszinte, ne keress kifogásokat! Imádkozz! Keress jó példát! Hagyd Istenre a lehetetlen részét, és tedd meg, ami rajtad áll!” Aztán arra is biztatást kaptunk, hogy ne engedjük az úgynevezett időhajcsároknak („Addig nem pihenhetek, amíg mindent el nem végzek.” stb.), hogy elvegyék lelkesedésünket, tudjunk nemet mondani, ha kell. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult, valamennyien pedig egy-egy igazsággal és új elhatározásokkal tértünk haza.

Szabó Edit, Nagyvárad

BIZONYSÁGTÉTEL

Isten figyelmeztet és helyreállít

Visszanézve eddigi hívó életemre, a mennyei Atya már többször kellett helyreigazítson. Mikor ártalmatlannak látszó kívánságok kísértenek, ezek úgy tűnnek fel, mintha helyükön lennének az életemben. Elsősorban azt kellett felismernem, hogy ezek bűnök, és ellenük kell álljak. S amikor nehezen tudok lemondani, az annak a jele, hogy még ragaszkodom ezekhez. Attól függ a győzelem, hogy melyik „kutyát” táplálok.

Isten atyai gondoskodását, jóságát láttam meg abban, hogy nem hagyott nyugodni, amikor megkísértettem az öltözködés, a tévzés, a szerelmi dolgok, a tetszelgések, vagy saját akaratom megvalósítása terén. Hadd mondjak el egy-két dolgot, például a tévé-

zéssel kapcsolatosan. Megtérésem után is kötözött a tévénézés: órákon át képes voltam előtte ülni, bár nem feltétlenül bűnös dolgokat néztem. Egy másik megkötöttségem a pornóoldalak voltak. Hálás vagyok az Úrnak, hogy nem hagyott ezekben a bűnökben, hanem megmutatta, hogy nem jó úton vagyok. Vágyat ébresztett bennem a szabadulás után, és meg is szabadított, miután imában döntöttem, hogy hátat fordítok ezeknek. Ez már elég régen történt, és azóta sem kísértett a pornográfia. Az Úr elvette ezt a bűnt. Vagy ott volt a tetszelgésem, hiúságom: nagyon szerettem cicomázni magam, tetszeni magamnak és másoknak, ékszereket viselni, hajviseleteket kipróbálni, észre sem véve, hogy magamat bálványozom. Jólesett így élnem, sőt akartam ezt. De énekeken és az Igén keresztül Isten megmutatta saját magamat, és döntés elé állított: vagy Ő, vagy a világi kívánságok. Nagyon nehéz harcom volt, de végül segített az ezekről való lemondásban. Vágyat adott, >>>

Borzási Pál Kornya
Mihályról értekezik

(folytatás a 7. oldalról)

Bibliájával a mezőre, befeküdt a búzatáblába, és egész nap Bibliát olvasott. Néhány nap után kérdezi a felesége: «Misi, van még sok gyomlálnivaló?» Mire Kornya: «Még nagyon sok gyomlálnivaló van!» Vagy amikor a Mandru nevű férfinak megtért a felesége, és ő dühösen jött meg az erdőről a fejszével a bemeztési istentiszteletre. Kornya leleményesen megkérte, hogy segítsen azzal a

fejszével karót hegyezni, és megtámasztani a gyülekezeti sátrat. A Mandru egyszerre segítőkész lett. «Látod», mondja Kornya. «Így kell a mi életünket is megtámasztani. Mert a fejsze a fák gyökerére vettetett.» Észrevehető tehát, hogyan alakította az élethelyzeteket lelki tanulsággá.»

A jubileumi nap zárásaként **Pardi Félix**, a Szövetség elnöke hirdetett ígét az ApCsel 4. fejezete alapján. „Amíg Isten e földön tart minket, nekünk harcolni kell, magasra emelni az evangélium zászlaját. Sokan lesznek majd a mennyben, **akikre a világ nem sokat adott, de Isten szemében hősök voltak.** Ezek közt találkozhatunk majd Kornya Mihállyal, de sok olyan emberrel is, akik névtelen, hétköznapi emberek. Többen feltették a kérdést, hogy mi Kornya életének a titka. És hajlamosak vagyunk hétpecsétetes titokként kezelni ezt. Pedig, ha őszinték vagyunk, és azok életét vizsgáljuk, akik Isten kezében nagyon hasznosak voltak, **észre lehet venni bennük közös jellemzőket.** Az egyik ilyen jellemző, hogy **tettre kész emberek** voltak. Isten munkája ebben a világban ugyanis egy együttműködés velünk. Rajtunk keresztül munkálkodik. Így gondolták ezek az emberek, de mi néha nem értjük meg ezt. Másik közös vonása ezeknek a hétköznapi embereknek, az ApCsel 4 alapján, hogy **a Messt követték és szerették.** Legyünk mi is ilyenek. Fontos az is, hogy kilépjünk a harcmezőre, kilépjünk a kényelmi zónánkból. Az Ószövetségben Dávid **a kockázatvállalást** teszi első helyre, amikor vezetőt választ. Arra gondoltam, hogy mi lenne, ha mi is bevezetnénk ezt a kritériumot, amikor elöljárókat választunk. És hadd fejezzem be azzal, hogy ha mi kockáztatunk, akkor **nincs határa annak**, amit Isten el tud végezni általunk. Mi is lehetünk olyan emberek, mint Kornya Mihály, vagy Dávid. Egyesek híresek lesznek ezek közül, mások nem. De nem ez számít, hanem hogy Isten dicsőségére vigyük véghez azt a küldetést, amivel Isten megbízott.” [G. G.]

>>> hogy ő legyen az **EGYEDÜL FONTOS.** Különösen a Mike-testvérek egyik éneke ragadott meg: „... bálványoknak áldoztunk, önmagunkat imádtuk, meggyaláztuk **SZENTSÉGES TÖRVÉNYED...**” Aztán az Ige is szólt hozzám a gazdag ifjú történetén keresztül, aki nem akart lemondani a vagyona szeretetéről, bár ragaszkodott Jézushoz is. Úgy éreztem magam, mintha villámütés ért volna: én vagyok az az ember. Nem vagyonom miatt, hanem egyéb okokból. Olyan mélyen érintett az Ige, hogy ott, akkor döntésem nem kellett, hogyan folytatom az életemet.

Aztán újból megkísértettem. S miközben azt énekeltem, hogy „nekem többet ér Jézus, mint ezüst, arany...”, rájöttem, hogy hazudok. Imádkoztam, és az Úr megszabadított a hiábavalóságból is. Békesség és megnyugvás töltött el, hogy helyemre tett az Úr. A tévével kapcsolatosan is döntés elé állított az Úr, mert bár nem néztem ártalmas dolgokat, mégis sok időt töltöttem előtte. Isten nem hagyott nyugodni, és megvilágosított, hogy bármennyire ártalmatlan dolgok is ezek, befolyásolnak, és eltávolítanak a lelki dolgoktól. Bennem volt ugyan, hogy az Úr dolgaival kell foglalkoznom, de vártam a kedvenc műsoraimat is. Azt vettem észre, hogy apad az Úr iránti buzgóságom, abbamaradt a másokért való imádkozás, és a feljűk történő szolgálat. Az Úr kegyelme, hogy nem vette le rólam a kezét, és nyugtalanítani kezdett, amit teszek. Abban az időszakban sokszor olvastam, hallottam a bálványimádásról. Nehéz harcomba került, de sikerült ebben a dologban is helyreállnom. Az Úr nem hagyott nyugodni, és ma sem hagy, ha valamibe „belesétálok”, sőt félelmet enged meg, hogy ne hogy bármi eltávolítson tőle. Továbbra is szükségem van a kegyelmére, és hiszem hogy ezáltal véghez viszi azt, amit elkezdett bennem.

Ahogy telnek az idők, továbbra is támad a Sátán, és árral szemben kell úsznom. Kérem az Urat, vizsgáljon meg, van-e még a szívemben valami, amiről nem tudok lemondani.

Ne engedd, hogy a Sátán megnyugtasson, elaltasson azzal, hogy jól vagy úgy lelkileg, ahogy vagy. Ha az Úr rámutat valamilyen bálványra a szívünkben, harcoljuk meg, kérjük komolyan, kitartóan, hogy megszabadítson ezektől. S ha most harcolsz valamilyen bűnnel, ne csüggedj el, az Úr ad szabadulást, helyreállást, Jézus vére érdeme miatt!

Szakács Annamária, Kovászna

„Isten szemében minden nő egy igazgyöngy” *

Várasfenesen, március 8-án, a baptista imaházba hívták azokat a nőket, akik feltöltődésre vágytak. A fenesi imaterem zsúfolásig megtelt: nemcsak a falunkból, de a szomszéd településről és Belényesből is jöttek lányok, asszonyok. Befelé menet, az ajtónál a belényesi férfiak minden nőnek egy szál szegfűt ajándékoztak, szépen becsomagolva. A fenesi baptista nők pedig csodálatos kreatív alkotást készítettek ajándékba, a papírvirágra egy ígét írtak. Nagyon megörültünk a szép ajándéknak. Közös énekelünk, majd az est meghívottjának adta át a szót Halász Klára: Budai Evódia váradi lelkészfeleség tartott érdekes előadást arról, mitől is értékes egy nő.

Isten szemében minden nő egy igazgyöngy, mely attól lesz értékes, mert egy homokszem a kagylóba került és irritálja a kagylót. A kagyló különleges folyadékot bocsát ki, amellyel bevonja a homokszemet. Idővel, ahogy a folyadék rétegenként beborítja a homokszemet, létrejön az igazgyöngy. Példának hozott fel Budai Evódia olyan nőket, akiket a szenvedés csiszolt, hogy idővel ilyen igazgyöngyök, Teréz anyák legyenek Istenük és családjaik, embertársaik számára. Isten minden nőt egyedinek alkotott, csak igaz hit segíthet abban, hogy elfogadjuk önmagunkat.

Nem abban áll az értékünk, milyen szépek, milyen tehetségesek vagyunk, sem abban, hány gyereket szülünk. Értékünk abban rejlik, hogy elismerjük, Isten alkotásai vagyunk, nem véletlenül formált így meg bennünket, s még meg sem születünk, ő már akkor tudta, milyenek leszünk, miben leszünk erősek, és miben gyengék. Tükrök lehetnek a szülők, barátok, tanárok, de ezek a tükrök ferde képet is mutathatnak rólunk.

A barátok még értékrombolók is lehetnek, de az igazi tükröképet Isten mutatja meg nekünk. Az ő szemében mi akkor is értékesek maradunk, ha embertársaink megaláznak, vagy nem érezzük magunkat elég tehetségesnek.

Bárhogyan szeretnénk megfelelni, mi nők soha nem lehetünk tökéletesek ezen a Földön, de ha vágyjuk a lelki

ajándékokat, megtaláljuk azt a békét, amit a világ nem vehet el tőlünk.

Sokat tanultunk

Vallásra való tekintet nélkül hallgattuk a tartalmas és érdekes életvezetési tanácsokat mi nők, akik nem igazán ismerjük magunkat és személyes küldetésünk, s valahogy mindig elégedetlenkedünk. Sokat tanultunk, hamar eltelt a két és fél óra.

Köszönjük szépen Budai Evódiának a sok jó tanácsot. Az este imával zárult, ének után szendviccsel, finom süteménnyel és teával kedveskedtek a helybéli nők.

A virágok mellé az este meghívottjától minden nő egy gyöngyszemet kapott ajándékba, hogy megértsük jobban: Isten szemében gyöngyök vagyunk. Csodás nőnap este volt, hálásak vagyunk érte. Megértettük, „nem véletlen, hogy épp úgy nézel ki, / Istenünk nem követ el hibát / Ő formált téged anyád méhében / Éppen olyan vagy, amilyennek szánt. Ő választotta ki szüleidet / Akármilyen érzéssel tölt ez el – / Isten tervéhez épp ők illettek / Rájuk nyomta pecsétjét a Mester.” (Russel Kelfer).

Adja Isten, hogy még nagyon sok ilyen jellegű nőnapot ünnepelelhessünk – akár a mi falunkban, akár a szomszédos falvakban, vagy éppen Belényesben.

Egyed Erzsébet, Várasfenes

* A cikk megjelent a Bihari Napló április 3-i számában

A Lélek egysége

Jézus, főpapi imádságában, több ízben is imádkozik a tanítványok egységéért. Ennek az egységnek a mintája Jézus és az Atya közössége, ami tökéletes egység: „én öbennük és te énbennem, hogy tökéletesen eggyé legyenek, hogy felismerje a világ, hogy te küldtél el engem, és úgy szeretted őket, ahogyan engem szeretted” (Jn 17:23). Ennek megvalósulásától, vagy kudarcától függ az evangélium jövője.

Ám ezért az egységért nemcsak imádkozni kell, hanem tenni is! Teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel „viseljétek el egymást szeretettel, igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével!” (Ef 4:2-3). Hogy Isten üdvterve valóság-e a keresztyének életében, az meglátászik a másokkal való viszonyukban. Ennek fő ismertetője az egység.

Az egység felé haladunk, ha utunk az alázatosság, indulatunk a szelídség és türelem. A másokban testvéremet látom, akivel egybeilleszkedve és összefogva, a különféle kapcsolatok segítségével együtt növekedünk fel szeretetben. Ha ez nem így van, ne hibáztass más, hanem alázkodj meg, keresd testvéredet, békülj meg, kezdjétek Isten akarata szerint újat!

Nagy István (Áhítat – 2017)

A kegyesség ereje

Ifjúsági konferencia volt Nagyfaluban

Talán nem is találhatnánk megfelelőbb időpontot egy ifjúsági konferencia megszervezésére, mint a húsvéti vakációt, amikor mindenki szabad, és rendszerint napsütéses idő van. Ekkor került sor, **április 21. és 23. között a Nagyfaluban** megszervezett regionális ifjúsági konferenciára, ahol szűk 400 fiatal gyűlt össze a helyiekkel együtt. Az időpont tökéletes volt, de az időjárás korántsem. Igazán különleges volt a konfi előtti napon hóban készíteni a terepet a fiatalok számára, már ez is örök élmény marad a helyi ifjúság és a gyülekezet számára.

A konferencia péntek délután hattól vette kezdetét. Emlékszem arra az érzésre, amikor a sok-sok fiatal először kezdett el együtt énekelni. Már akkor lehetett érezni, hogy ott van Isten köztünk, hogy munkálkodni fog a hétvégén. Ennélfogva az igeszolgálatok mellett a zenés áhítatok voltak még azok, amelyek megérintették a fiatalokat. Nagyon pozitív élmény maradt mindenki számára, hogy nem csak az új, a „menő” ifjúsági énekeket énekeltük, hanem előke-
rült sok régi, sokatmondó ének is. Nem a dübörgő zenén, a hangszereken, a tehetséges énekeseken vagy a dallamon volt a hangsúly, hanem Isten dicsőítésén, hogy csak Neki énekeljünk. Mindezek mellett a konfi előnyére vált az is, hogy falun tartottuk. Nem merült fel az a gond, hogy a fiatalok előadások helyett a városban sétálgatnának, sem pláza, sem más

fiatalok számára hívogató hely nem állt rendelkezésre, hanem mindenki „rákényszerült” arra, hogy az előadásokat hallgassa. Egy idő után pedig már azt vettük észre, hogy nincs már szék az imaház területén, amit be lehetne még vinni, olyan sokan voltunk. A konfi egyetlen előadója *Mike Sámuel* volt, akitől összesen négy igeszolgálatot hallgathattunk meg a következő témákról: „Istenfélelem vagy bálványfélelem”, „Erőt adó vagy erőtolvaj kegyesség”, „A kegyesség ereje napjainkban” és „A kegyesség ereje a gyülekezetben”. Ezeken kívül volt még néhány program, amelyeken jól érezhették magukat a fiatalok: közös étkezések, sporttevékenységek, filmnézés, fórumbeszélgetés, a középpontban azonban az igeszolgálatok álltak. Nagyon áldásos volt számunkra, hogy nem csak internetes videókon keresztül hallhattuk Mike testvér szolgálatait, hanem végig ott volt köztünk és velünk. Érezhető volt, hogy Isten szól általa, hogy megérinti a fiatalokat. Minden alkalmat buzgó imádságok és könnyek követtek. Ez leginkább a vasárnapi alkalmon teljesedett ki, amikor az előadást követően rengeteg fiatal előrement, és a szószék mellé térdelve énekeltünk. Addig soha nem éltem át ilyet, amikor több száz fiatal zokogva énekel és imádkozik Istenhez. Egyszerűen nem tudtuk abba hagyni az éneklést, nem szerettük volna, hogy vége legyen a konfinak. Ámde erről nem elég, hogy csak egy személy meséljen, *néhány fiatal* is megkérdeztem, hogy számukra miért volt jó a konferencia, milyen személyes üzenettel tértek haza.

Zsemlye Alfréd (Margitta): „Ami számomra a legmegragadóbb volt, az a légkör, amiben érezhető volt Isten jelenléte, ami látható volt az arcon, hol könnyek, hol öröm, hol önvizsgáló, elmélkedő tekintetek formájában. Valóban Isten volt közöttünk, s hiszem, hogy sokak találkoztak vele. A másik dolog pedig az, hogy valóban ott érintett minket a téma, ahol a legsebezhetőbb, a legkritikusabb a lelkiéletünk, s ami miatt sokunk lelke kiáltott gyógyulásért, változásért.”

Orgován Tamás (Szilágybagosi Református Gyülekezet): „A péntek esti előadás során jöttem rá igazán arra, és ismertem be magamnak, hogy még annyi bálványt megtűrök az életemben. Számomra is sokszor túlságosan fontos a pénz, mi, mai fiatalok folyton ez után szaladunk. De aznap este elhatároztam, hogy én ezeket is le akarom tenni, hogy egész életemmel Istent szolgáljam.”

Kiss Alíz (Szilágynagyfalu): „A konfi áldásai még átérezhetőbbek voltak a légkör által, mivel egy újjászületett hívőnek felemelő érzés az, amikor testvéreivel együtt dicsérheti az Urat. Olyan boldoggá tett az is, hogy az Úr nem csak az én szemléletemet változtatta meg a konfin, hanem olyan személyekét is, akik nap mint nap körbevesznek.”

Kovács Csongor (Szatmárnémeti): „Nagyon jó konferencia volt. S életemben talán először nem az emberek társasága miatt, hanem az Istenéért! Mászor ott volt az is bennem, hogy maradtam lelki üzenettel, de az aztán a jó dolog, hogy találkozhatok a barátokkal. Most más volt. Mike testvér nagyon szépen s fo-

lyamatosan kifejtette, milyen lépcsőfokok vannak a megtéréstől az odaszánt életig! Ez pedig nem a kegyesség látszata, hanem annak ereje! Azóta sok mindenben változtattam, s buzgóbban végzem a rám váró feladatokat. Nem mindig egyszerű, de Isten megerősít!”

Józsa Ruben (Szilágynagyfalu): „Az egész szervezési periódus alatt úgy éreztem, hogy túlságosan nehéz feladat vár ránk, és tudtam, hogy nagyon sok részletre oda kell figyelni. Ahogy közeledett a konferencia, a terhek egyre nagyobbra nőttek, a teendők sokasodtak. Úgy éreztem, hogy a sátán is készült, és mindent megpróbált bevetni annak érdekében, hogy ne menjenek a dolgok a maguk rendjén. Minden területen érezhető volt a támadás: a szervezésben, a szakmai, de még a családi/személyes életemben is. Azonban folyamatosan ott volt bennem a tudat, hogy legyőzött ellenséggel állok szemben – és ha én csatát is veszek, az Úr mindig győz! – amit hála az Úrnak, hogy reményeink felett tapasztaltunk meg. Pénteken, ahogy elkezdődött a regisztráció, már érezhető volt az, hogy lecsökkent a teher, és annyira rendben mennek a dolgok, mintha egy „láthatatlan kéz” dolgozna a háttérben. Csodálatos volt azt megtapasztalni, hogy az Úr mennyi áldást tud adni a segítőkész fiatalok által, a drága és szorgos testvérek és testvérnők által. Különösen nagy a hála a szívemben azért is, hogy az Úr jelen volt köztünk, és ezt mi is szervezők megtapasztalhattuk. Egyengette a mi útjainkat, és teljesen lerombolta a sátán akadályait! Dicsőség az Ő nevének azért, hogy újra megmutatta az Ő hatalmát! ÁMEN!”

Mindig jó lesz visszaemlékezni egy olyan konferenciára, ahová nem szórakozni jöttek a fiatalok, hanem azért, hogy találkozzanak Istennel. Visszagondolva, eleinte még a konfi mottóját, címét sem értettük. De azóta tudjuk, hogy a kegyesség ereje az, ami jelen kell, hogy legyen az életünkben, aminek látszódnia kell rajtunk. Észrevehető gyülekezeteinkben, hogy egyre szürkébbek az alkalmaink, egyre inkább megkeményedtünk, és egyre inkább a kegyesség látszata az, ami jellemez minket. Emiatt is kell ilyen konferenciákat szervezni, hogy ne legyünk látszatkeresztények, s mert megérték a gyülekezeteink a változásra. Kívánom, hogy ez a konferencia üzenete ne csupán egy szép emlék maradjon számunkra, hanem annál inkább határhő legyen az életünkben.

Szilágyi-Benedek Bea, Szilágynagyfalu

■ Angyalkúton, január 26-án nehéz szívvel, de a hit vigasztalásával búcsúztunk **Vincze Ildikó Gyöngyi** † testvérnőnkől, akit a mennyei Atya 40 évesen hirtelen hívott haza. Gyermekkorában döntött az Úr Jézus mellett, és rövid de tartalmas

életet élt. Szolgálatra példaértékű volt a családban és a gyülekezetben. Távozása megrendítette a gyülekezetet és a falu népét, de leginkább fiát, férjét, édesanyját és testvérét. A temetési istentiszteleten Boros Gyula, Doru Butaş, Gecse Tamás és Sallai Jakab lelkipásztorok szolták az élet Igéjét. Isten vigasztalja a gyászoló családot és gyülekezetet! **[Sallai Jakab]**

■ Április 5-én az angyalkúti gyülekezet kísérte utolsó földi útjára

Csáki Lőrinc † (Lenci) testvért, aki 82 évet kapott az úrtól. Testvérünk Erken született és tért meg. 2000-ben költöztek feleségével együtt Angyalkútra, itt élő lányukhoz és családjához, akik hűségesen gondozták őket. Felesége, Ida, már két és fél éve az Úrhoz költözött. Testvérünk időskori gyengeségében is buzgón ragaszkodott az Úrhoz és a gyülekezethez. A temetést megelőző két esti gyászistentiszteleten Sallai Jakab helyi lelkipásztor, a temetésen pedig Simon András és Boros Gyula lelkipásztor testvérek hirdették a megtérés evangéliumát. **[Sallai Jakab]**

■ Az Arad 2 gyülekezet, Isten akaratán megnyugodva bocsátotta az örök hazába **Lőke Erzsébet** † testvérnőt, aki az idén május 8-án töltötte volna a 90. életévét. Testvérnőnk nehéz próbákkal teljes életet élt, de Isten megadta számára, hogy

idős korára nyugodt és békés élete legyen családja körében, gyönyörködhesen unokáiban és dédunokáiban. Buzgó imádkozó volt, aki sokat könyörgött családjáért és a gyülekezetért, annak ellenére, hogy az utóbbi években nem tudott imaházba járni. Április 2-án, a temetési istentiszteleten népes család és rokonság vette körül testvérnőnk koporsóját, az Ige élő üzenetét pedig Sallai Jakab lelkipásztor, és Varga Géza diakónus testvérek hirdették. **[Sallai Jakab]**

■ Isten akaratában megnyugodva vettünk végső búcsút Varaszón **Sturz Antal** † testvértől 2016. július 31-én, aki 77 földi évet kapott az Úrtól. Testvérünk 2002-ben merített alá feleségével együtt, és lett a kis varaszói gyülekezet tagja. 55 évet éltek házasságban, három gyer-

mekük született. Utolsó évében testvérünk egészsége megromlott, de ezt is türelmesen hordozta. Temetésén sokan elkísérték utolsó útjára a környező falvakból és helyből is. A gyászistentiszteleten a vigasztaló ígét a 2Kor 4:16, 5:1 alapján Bányai János, Király Tibor lelkipásztorok, és Sorbán Barna lelki munkás hirdették. Gyászolják felesége, két leánya, egy fia, két unokája és négy dédunokája. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! **[Sorbán Barna]**

■ „Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül.” (Fil 3:20) Szomorú szívvel, mégis Isten végzésében megnyugodva vettük tudomásul, hogy 2017. március 10-én **ö.zv. Kovács (szül. Lőrinc) Eszter** † testvérnőt, Mindenható Urunk magához szólította. A temetési istentisztelet két nappal később, Székelyszáldoboson volt megtartva, testvérnőnk szülőfalujában. 93. életéhez közeledve, Istennel és embertársaival megbékélve ért véget testvérnőnk földi vándorútja. Öröm volt látni családjá szeretetét, kitartását és türelmét betegedő testvérnőnk gondozásában. Bátorító és vigasztaló igékkel Deák Zsolt lelkipásztor szolgált a temetésen. Imáinkban hordozzuk a gyászoló családot. **[Deák Zsolt]**

■ Futásukat elvégezték, a hitet megtartották. A biharvajdai gyülekezet tagja **Nagy Károly** † 2016. november 13-án fejezte be élete pályafutását, majd 10 napra rá, november 23-án felesége, **Iréne** † is követte őt az örökkévalóságba. Házasságuk 67. évében, 92, illetve 88 évesen távoztak az élők sorából. Útjukat Isten iránti hűségben, kiváló szorgalommal, szeretetteljes, példamutató élettel járták végig, jó bizonysgot és szép emléket hagyva a szívünkben. A róluk emlékező gyászistentiszteleten Kiss Zoltán, Zsisku Lajos, Szabó Mihály testvérek szolgáltak. A tamási, diószegi és félegyházi gyülekezet énekkaraiból összeállt kórus énekelt. Kondor Endre református lelkész és a református gyülekezet énekkara is szolgált az Úr dicsőségére. **[Kása Ibolya]**

■ **Szász (szül. Erdőháti) Zsuzsánnát** †, volt síteri lakost, 2017. február 25-én kísértük utolsó útjára a bihari kápolnától. 1934. július 14-én született Síterben. 13 éves korában alámerítkezett, 1954. február 19-én férjhez ment Szász Gyulához. Házasságukból született három gyermek: Gyula, Irénke és Sándor. Isten megajándékozta

őket 7 fiú unokával és 6 dédunokával. Özvegyen élt tizenöt évet, amiből tizenhármát Gyuszi fiánál töltött Biharban. A temetésen a vigasztaló igéket Albert I. Zsolt és Bányai János lelkipásztorok hirdették a 62. Zsoltár, valamint a Fil 1:21 igék alapján. Az Úr adjon vigasztalást a gyászoló családnak. **[Bányai János]**

■ **Híri József** † testvérünket 73 évesen szólította magához az Úr. Temetésére 2017 március 30-án gyűltünk össze a margittai baptista kápolnában. Józsi testvérünk 1943. szeptember 22-én született Érszöllősen, 24 évesen fogadta el Jézus Krisztust,

mint személyes megváltóját és merítkezett be. 1968-ban házasodott meg, házasságukat Isten három gyermekkel áldotta meg. 1970-ben a Margittai Baptista Gyülekezet tagjai lettek, ahol testvérünk a gyülekezet oszlopos tagjává vált, nagy részt vállalt a gyülekezet építésében. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett Bodor Sándor lp. a Lk 2:29 alapján: „Most bocsátd el, Uram, szolgálodat beszéded szerint békességgel”, és Gombos Miklós diakónus a 2Kor 5:1-2 alapján: „Tudjuk pedig, hogy ha a földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk”. Énekekkel egy összevont énekkar és fúvószenekar szolgált. Isten vigasztalását kívánjuk a hátramaradt gyászoló család részére. **[B. Gy.]**

■ Fájdó szívvel, de Isten akaratába belenyugodva közöljük, hogy 2016. december 29-én hirtelen halállal hazaköltözött teremtményéhez **Somogyi Árpád** †, aki 60 földi évet kapott az Úrtól. Szilágynagyfaluban született, Zilahon élt, az utolsó 6 és fél évét pedig Szilágyszentkirályon töltötte. 40 évesen egy betegség által szólt hozzá az Úr és döntött mellette. A temetésen Budai Lajos a Jak 4:14 és a 2Kor 5:1-ből olvasott igeszakaszok alapján hirdette Isten Igéjét, majd a kanadai Paul Gericke szolgált a 62. Zsolt 6-9-ből. Pardi Félix a Bír 6. részéből olvasott igeszakasz alapján, Módi Miklós pedig a Jób 16. részéből román nyelven szólt a gyászoló tömeghez. A sírkertben Fazakas György a Jn 11:21-ből olvasott ígét. Végtisztességet téve szolgált a zilahi énekkar és a szentkirályi fúvós- és férfikar. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló család és gyülekezet részére! **[S. J.]**

Bibliák, keresztyén könyvek, ajándéktárgyak, nyomtatott termékek rendelhetők Kovacs Zsolt testvertől a következő elérhetőségeken: **Tel. 0724490634 (vodafone), 0743832173 (orange), e-mail: zsolti.kovacs@gmail.com**

:: HÍREK ::

■ Több éves előkészítő munka eredményeként **Magyarországon járt dr. Gary Chapman**, a világszinten elismert párkapcsolati szakértő, az „5 szeretetnyelv” pszichológiai fogalom és könyvsorozat megalkotója, akinek mun-

kássága milliók házasságára volt hatással. A szerző a töretlenül a New York Times Best Sellers-lista élvonalában lévő kötet megjelenésének 25 éves évfordulóján a héten Debrecenben, Pécsen, Szegeden és Budapesten is teltházas előadásokat tartott. Az itthon is igen nagy népszerűségnek örvendő szerző több évtizedes pártérápiás tanácsadói tapasztalata alapján mutatta be hazánkban is a szeretet kimutatásának és befogadásának különbözőségeit, az egymás iránti szeretet kifejezésének tanulmányosságát, és az ezek indukálta gyökeres változások lehetőségét a kapcsolatokban. Az őt szeretetnyelvet – az elismerő szavak, a minőségi idő, az ajándékozás, a szívességek és a testi érintés nyelvét – világszerte ismerik és használják. **[Forrás: hirado.hu]**

■ **Reformáció 500 megemlékezés Beregszászon.** Ünnepi istentiszteletet tartottak a kárpátaljai protestáns egyházak, a reformáció 500. évében, 2017. április 23-án. A beregszászi református templomban kétnyelvű istentisztelet keretében emlékeztek meg Isten megújító munkájáról. A megemlékezés jelígeje: „egyedül a Szentírás” és „egyedül kegyelemből”. Őt egyház képviselői mondtak köszöntő beszédet, a Kárpátaljai Összevont Baptista Ifjúsági Kórus szolgálata mellett üdvözlő szavakat mondtak a szervező öt egyház képviselői, amit az Erdélyből meghívott baptista igehirdető, dr. Borzasi István, krasznai lelkipásztor prédikációja követett. Az igehirdetés Jósias reformjáról szólt, amelynek ugyancsak Isten Igéje volt az elindítója. Az igehirdetést Nehra Bálint, beregszászi lelkipásztor fordította ukrán nyelvre. A jelenlévő 700 hallgatón kívül a Pulzus Rádió (és TV) további százezer ember felé közvetítette az üzenetet. **[Forrás: refua.tirek.hu]**

120 ÉVES JUBILEUMI találkozóra hívunk minden **ÉRTARCSÁRÓL ELSZÁRMAZOTT** testvért **2017. július 30-án**, vasárnap, egy héttel a MABAVIT 4. előtt. A különleges alkalom az emlékezés és a hálaadás jegyében zajlik majd! **„Emlékezzél meg az útról, amelyen hordozott téged az Úr” (5Móz 8:2).**

FÜLE LAJOS PÜNKÖSDI VERSEI

PÜNKÖSDKOR

Tüzek jönnek, különös lázak:
 LÉLEK járja által a házat.
 Szárnyas remény lobog fel bennünk,
 szólnunk kell és valamit tennünk,
 amit az Úr tűzlángja mível:
 a szeretet ímé kiárad,
 nem lesz vége még a világnak,
 JÉZUS KRISZTUS itt jár, keresvén...
 Fehér zászló lobog keresztjén,
 út lett nekünk, igazság, é l e t ,
 átöleli a mindenséget.

ÚJJÁSZÜLETHETIK

Bizony az is újjászülethetik,
 ki vén, kinek egy látomása van:
 a t e m e t ő.
 Az is, kinek a szíve, mint a kő,
 akit nehéz fajsúlyú bűnei
 láncolnak le a múlthoz,
 akit ember már soha föl nem oldoz,
 bizony az is újjászülethetik.

A Szél zúg, és zúgását hallhatod,
 azt is tudod már, honnan jön s hová megy:
 megfejezheti a meteorológia.
 De a L É L E K járását meg se sejti
 a tudomány, hiába lengeti
 dicsőségét kitért titkok felett,
 az érti csak, ki ú j j á s z ü l e t e t t .

SZELEK

Van szembe szél, van lelki SZÉL,
 egyik lever, másik emel.
 Hányféle szél szállt már felém!
 Széljárta táj az életem.
 De hogyha a LÉLEK SZELE
 zúg olykor át a lelkemen,
 megrendülök mindig bele,
 s szárnyalni kezd az életem.

LELKE ÁLTAL

LELKE által élünk, ha élünk,
 általa van élő reményünk,
 láncok közt is erőnk, hatalmunk',
 ATYÁNK örök pecsétje rajtunk.

J'n 1:12

Szolgálattevők találkozója
volt Solyomkőváron

Nagyszerű lehetőség adódott 2017. február 23-án az angol nyelv gyakorlására, illetve a pásztorlási munkában való gyarapodásra a sólyomkővári táborban. Az alkalmon a környéken élő lelkipásztorok, teológusok vettek részt. A tanítást pásztorlási kérdésekben és gyülekezeti problémák terén képzett kanadai lelkipásztorok tartották.

Terrence Fossen területi felelősként szolgál Kanadában, és a konferencián a krízishelyzetek kezeléséről tanított. A központi témát – „A szívbeli jó döntések meghozatala a krízishelyzetekben” – annak igei tanulmányozásával folytattuk, a Mt 5 és 18 alapján.

Dave Spate akinek több mint harminc év tapasztalata van a lelkipásztori munkában, nagyszerű tanítást tartott a „Pásztori szolgálat jó bevezetéséről”. Tanácsot adott arra nézve, mit kell figyelembe venni a lelki munkásnak, ahhoz, hogy megelőzze a kiégését, mielőtt mélységre jutna a lelki életben és szolgálatban. Az alkalom közös ebédrel végződött, ahol további lehetőség adódott kérdésekre, beszélgetésekre.

Sebestyén László, Nagyvárad

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
 Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
 410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
 a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605